

▲ قرآن کریم، کتاب هدایت انسان برای فعلیت یافتن و شکوفایی فطرت توحیدی او در مسیر بندگی خداست. تربیت و یادگیری مبتنی بر فطر تگرای توحیدی، تلاشی برای فراهم آوردن موقعیت‌های مناسب جهت رشد همه جانبه انسان و تحقق توحید عملی در مرتبی، بر محور کتاب و سنت است. حوزه تربیت و یادگیری قرآن کریم و عربی به دنبال تحقق انس^۱ با قرآن و عترت علیهم‌السلام و استفاده مستقیم متریان از آیات الهی بر محور تبیین پیامبر خدا و خاندان ایشان به عنوان مقدمه «تربیت قرآنی» است.

ارتباط و انس با خدا و اولیای او موجب تعالی مرتبی و پذیرش هدایت قرآن است. احادیث پیامبر و اهل بیت ایشان صلوات الله علیهم اجمعین، به ویژه ادعیه و زیارات مأثوره، به مثابه تبیین و تفسیر آیات الهی است و نقش کلیدی در این تعالی دارد. آموزش‌های مترتب بر حوزه تربیت و یادگیری قرآن کریم و عربی در برنامه درسی ملی، شامل دو بخش محتوایی قرآن کریم و عربی (زبان قرآن)، متمرکز بر انس و فهم آیات قرآن و متون دینی رایج (ادعیه، زیارات و احادیث معتبر) در فرهنگ و ادبیات مسلمانان ایران است.^۲

آیات قرآن و احادیث پیامبر و اهل بیت علیهم‌السلام به زبان عربی است و آموزش عربی اختصاص به بخش قواعد صرفی و نحوی ندارد؛ بنابراین تمامی دانش‌ها و مهارت‌های کسب شده در خصوص خواندن و فهم قرآن و حدیث، یادگیری زبان و ادبیات عرب محسوب می‌شود؛ از این رو محدوده قلمرو حوزه تربیت و یادگیری قرآن کریم و عربی شامل خواندن (از رو، از بر)، درک معنا، تدبر و انس با قرآن کریم و متون دینی است. در این قلمرو، یادگیری دانش‌ها و مهارت‌های کاربردی برای قرائت متدبرانه قرآن و متون دینی و روش‌های مطالعه اسنادی - استنباطی مرتبط با آن مورد توجه قرار می‌گیرد.

توانایی خواندن همراه با درک معنا، تدبر در قرآن و حدیث و انس با آنها، مقدمه ضروری برای تبعیت از قرآن کریم و عمل به تکلیف الهی است. به تبع آن، یادگیری زبان عربی به عنوان زبان قرآن، سبب می‌شود که مرتبی بتواند به طور مستقیم با کتاب خدا و کلام پیامبر و اهل بیت صلوات الله علیهم اجمعین ارتباط برقرار کند، آن را بفهمد و از رهنمودهای آن بهره‌بردارد؛ همچنین به دلیل آمیختگی زبان فارسی و عربی به نحو مطلوب تری از میراث مکتوب فرهنگ اسلامی - ایرانی و زبان و ادب فارسی بهره‌گیرد.

در بندهای متعددی از سند تحول بنیادین و برنامه درسی ملی بر جایگاه قرآن و عترت و محوریت آن تأکید شده است. لذا حوزه تربیت و یادگیری قرآن کریم و عربی، با ایفای رسالت خویش، دارای نقشی فراحوزه‌ای و

زمینه‌ساز برای تحقق تربیت قرآنی در کلیت نظام تعلیم و تربیت و سایر حوزه‌های تربیت و یادگیری، به ویژه حوزه حکمت و معارف اسلامی و حوزه زبان و ادبیات فارسی می‌باشد.